

RÀDIO MEDITERRÀNIA NO CLAUDICARÀ

per SALVADOR ORTONEDA I SANJURJO
President del Consell d'Administració

Quan manquen ja poques setmanes perquè es compleixin els cinc anys d'existència del projecte Ràdio Mediterrània, ens veiem en l'obligació de donar a conèixer els fets que avui ens impedeixen comunicar-nos amb el nostre poble per mitjà de les ones.

Volem, doncs, utilitzant tots els mitjans que ens sigui possible, explicar amb la màxima claredat i objectivitat aquests fets i que cadascú en tregui les seves conseqüències.

En el moment de fundar Promotora, la ràdio experimentava la més important recuperació des que la televisió va entrar a totes les cases. Crèiem, per això, que muntar una emissora de ràdio que s'expressàs en la nostra llengua era totalment possible.

A Barcelona feia dos anys que funcionava Ràdio Quatre. Per tant estàvem segurs que aconseguir el permís seria cosa d'un simple tràmit administratiu.

El 25 de gener de 1979, els socis fundadors anàrem a cal notari a firmar l'acta de constitució de la societat.

Tot d'una organitzàrem la societat i anàrem a cercar el capital necessari, de manera que hi participàs el major nombre possible de persones; per això posàrem a la venda accions de mil pessetes amb la intenció d'aconseguir un accionariat de caire popular.

Tenc l'obligació de dir que sense l'ajut inestimable del nostre amic i aleshores President, Climent Garau i Arbona, això difícilment ho hauríem aconseguit.

Tot això ens va dur molta feina, però al cap de poc temps teníem 680 socis de les més diverses capes socials. Mai en la nostra història més recent un projecte no havia tengut tan bona acollida.

Al cap de poc temps sol·licitàrem el permís a l'aleshores Director General de Radiodifusió, Sr. Ezcurra, el qual ens va respondre que hauríem d'esperar que es publicàs al B.O.E. el pla tècnic que en aquell moment s'estava preparant.

Per fi el 18 de juny de 1979 aparegué al B.O.E. un real decret que establia el pla transitori del Servei Públic de Radiodifusió Sonora en Ones Mètriques en Modulació de Freqüència. Aquest pla és la base a què s'han d'ajustar les sol·licituds. Aleshores decidim tancar la captació de capital fins que vengui la concessió.

Tot i amb això hem d'esperar encara fins al 30 d'agost de 1980, és a dir un any, perquè apareixi al B.O.E. una ordre ministerial que dona curs a l'anterior real decret. S'estableix la primera fase amb la concessió de 120 emissores, s'assenyala un termini per a la presentació de sol·licituds que expira el 20 d'octubre del mateix

any i es diu que les resolucions es faran públiques al cap de tres mesos, és a dir, pel gener del 81. Naturalment nosaltres preparam la documentació i la presentam en el termini previst.

El 20 d'octubre del mateix any una altra ordre ministerial apareguda al B.O.E. amplia el termini de presentació de sol·licituds al 25 de novembre. Com hem vist, el govern es comprometia a fer públiques les resolucions al cap de tres mesos, per tant aquest termini acaba el 25 de febrer, dos dies després de l'intent de cop d'Estat.

El 27 de març de 1981 apareix al B.O.E. un real decret del mateix mes que modifica el termini de resolucions per part del Ministeri fins al 25 de juliol de 1981. En el mateix B.O.E. es publica una ordre ministerial de 25 de març, la qual desenvolupa la segona fase del Pla Tècnic Transitori amb la concessió de 180 emissores més amb un termini de presentació que acaba el 26 de maig del mateix any; les resolucions s'havien de fer públiques al cap de tres mesos.

De totes aquestes ordres ministerials no tornam a saber res més fins el 29 de desembre del mateix any, quan el portaveu del govern comunica en roda de premsa que s'han concedit 120 emissores de F.M. i que no es faria pública la llista de concessionaris (a aquests, els farien saber la concessió directament).

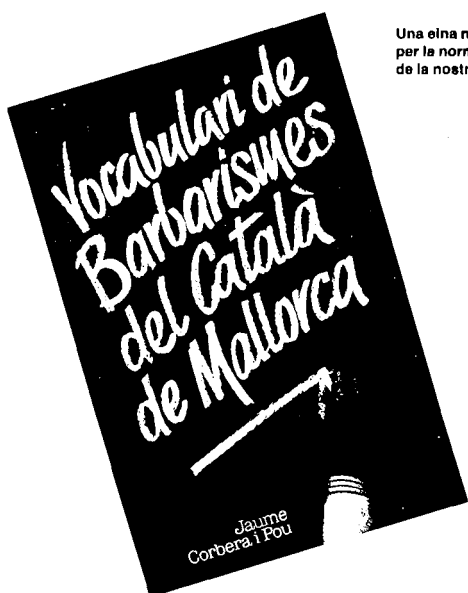
Evidentment nosaltres no rebérem cap notificació, però continuàrem esperant el segon torn de concessions.

El mes de març d'aquell any, el que era aleshores Conseller Delegat, Josep Lliteres, i un dels accionistes, Raimon Moragues, anaren a Madrid a entrevistar-se amb el Sr. José de la Rosa, responsable en aquell moment del departament d'emissores en F.M. i avui director de la cadena d'emissores Rato, propietària de Ràdio Balear-Inca. Aquest senyor els va tractar amb la major cortesia i els prometé de fer el possible perquè tenguéssim el permís.

Va tornar a passar el temps sense saber res més del tema, fins que el mes d'octubre la U.C.D. desapareixia del mapa polític, deixant concedides les 180 emissores restants, sense que cap d'elles fos per a nosaltres.

El mes de gener d'enguany ens entrevistàrem amb el Diputat per Balears Sr. Gregori Mir, al qual donàrem un dossier explicatiu de tots aquests fets i una carta pregant-li que es prengués amb interès el nostre cas.

Una eina necessària
per la normalització
de la nostra llengua.

En aquesta obra, l'autor aplega més de tres mil barbarismes, mots que sense adonar-nos empram en el nostre parlar quotidià.

El present vocabulari és fruit principalment de les investigacions per a la redacció de la tesi de Llicenciatura, presentada al setembre de 1982 al Departament de Llengua Catalana de la Universitat de Barcelona, sota la direcció del Doctor Joan Veru.

Primer llibre editat per Promotora Mallorquina de Mitjans de Comunicació en la seva col·lecció Diàleg.

Contraportada de PROMOTORA, núm. 9.

Igualment ens hem entrevistat amb el Sr. Fèlix Pons, al qual hem donat tota classe d'explicacions sobre el projecte.

De totes aquestes gestions només hem tret bones paraules i el consell que en aquest moment el permís calia demanar-lo a la Comunitat Autònoma, ja que l'Estatut preveu transferències en aquesta matèria.

Així, doncs, el 26 d'agost d'enguany ens entrevistàrem amb el President de la Comunitat Autònoma, el qual ens va dir que faria tot el que estigués a les seves mans per a donar una sortida a aquest assumpte. Igualment ens vàrem entrevistar amb el President del Consell Insular de Mallorca, que va demostrar una gran simpatia pel projecte i ens va oferir el seu suport.

I ara esperam que les nostres autoritats ens escoltin, compreguin i ens permetin exercir el dret legítim de tenir una ràdio en la nostra llengua.

Aquesta és l'història, una història plena d'incomprensions, però plena igualment de la seguretat i confiança que dóna el fet de saber que treballam per al nostre poble.

PREMIS "MAINA" 1983-1984

La revista "Maina" convoca els PREMIS "MAINA" 1983-84 en les següents modalitats:

Fotografia
Dibuix
Poesia
Narració

Entrevista
Article periodístic
Article-assaig (investigació, etc.)

La finalitat dels premis és estimular entre els alumnes, professors i personal no docent de l'Escola l'ús de la llengua catalana i el treball de creació, així com també la participació de tots en la revista.

BASES:

- 1.—Hi podran participar tots els alumnes, professors i personal no docent de l'Escola Universitària del Professorat d'E.G.B.
- 2.—Tots els treballs seran inèdits i originals; els literaris s'hauran de presentar en català, per triplicat i mecanografiats a doble espai.
- 3.—El termini d'admissió d'originals acaba dia 31 de març de 1984. Un mes abans, el 28 de febrer, se farà públic el jurat constituït per a cada modalitat. La relació de treballs premiats se farà pública dia 15 d'abril. Se valoraran la imaginació i la qualitat tècnica.
- 4.—Els premis consistiran en la publicació del treball al proper número de la revista "Maina" i en un lot de llibres relacionats amb la modalitat per què hagi optat el participant premiat.
- 5.—El jurat podrà premiar, considerades la qualitat i la creativitat dels treballs presentats, més d'una obra en cada una de les modalitats.

Palma, 19 d'octubre de 1984.